

de patiënt die ik nooit vergeet

“Techniek is noodzakelijk, maar extra aandacht ook”

“Contact tussen de patiënt en de arts, waarbij empathie en compassie centraal staan, is van wezenlijk belang voor het zelfhelend vermogen van de patiënt”, aldus chirurg Piet Leguit. Zijn visie wordt bevestigd door een patiënt die hem na veertig jaar een brief stuurt.

TEKST DANJA RAVEN

“In 1974 was ik assistent klassenafdeling. Twee keer per dag bezocht ik de particulier verzekerde patiënten, maakte een praatje en schreef hun status op. Niet echt intelligent werk; eigenlijk deed ik gewoon wat door de professor gezegd werd. Op een dag kwam er een sterk vermagerde 43-jarige Amerikaan binnen. Hij werd overgeplaatst vanuit een ander ziekenhuis waar ze hem niet meer konden helpen.

Hij had een gat in zijn slokdarm als gevolg van heftig overgeven. In die tijd overleefde slechts tien tot vijftien procent deze complicatie. De man onderging een tiental ingewikkelde operaties voordat hij uiteindelijk beter werd. In totaal lag hij bijna een halfjaar in het ziekenhuis.”

“In januari van dit jaar, bijna veertig jaar later, kreeg ik een pakketje thuisgestuurd met een begeleidende brief, afkomstig van deze Amerikaan. Uit zijn brief blijkt dat hij me nog altijd wilde bedanken voor mijn positieve en invoelende houding tegenover hem. Natuurlijk wist hij dat hij zonder operaties was doodgegaan, maar voor zijn gevoel dankt hij zijn genezing voor negentig procent aan mij. Dat had hij destijds ook tegen mijn professor gezegd, die daar niet zo blij mee was.”

“Mijn punt is dat de houding van de arts veel te maken heeft met de wil van de patiënt om in leven te blijven. Je weet dat techniek noodzakelijk is, maar er is kennelijk toch extra aandacht nodig om ervoor te zorgen dat je uiteindelijk beter wordt. Dat noem ik geneeskunst.”

“Het heeft alles te maken met empathie, compassie, houding, uitstraling, interesse en het invloend vermogen van de dokter tegenover de patiënt. Deze dingen helpen de patiënt om kracht te halen uit zijn zelfhelend vermogen en zijn uiteindelijk van essentieel belang voor het welbevinden van de patiënt. Een negatieve uitstraling van de dokter heeft bewezen veel

invloed op het genezingsproces te hebben; het zogenaamde nocebo-effect.”

“Begrijp me niet verkeerd, we hebben prachtige technieken en dingen als antibiotica, operaties, röntgenfoto's en MRI-scans, die allemaal honderd procent in orde moeten zijn. Maar dat alleen is niet voldoende.

Er wordt in het huidige systeem te weinig gekeken naar het belang van aandacht en empathie. De menselijke kant moet meer ruimte krijgen binnen de reguliere gezondheidszorg.”

“Om die reden vond ik die brief zo bijzonder; het is precies de essentie van waar ik me tijdens mijn carrière druk over heb gemaakt. Voor de nabije toekomst hoop ik dat empathie en compassie in de reguliere gezondheidszorg meer erkend worden. Om daaraan bij te dragen, schreef ik het boek *Verdrongen gevoel*, over mijn persoonlijke ontwikkelingen en zoektocht sinds mijn jongere jaren als arts tot nu. Het gaat over de mensen achter de patiënt en de dokter. De opbrengsten gaan naar een goed doel.”

Dr. Piet Leguit is chirurg en (co)auteur van wetenschappelijke publicaties.

Hij schreef *Verdrongen gevoel*, waarin hij het belang van de menselijke kant van de gezondheidszorg verwoordt.